

omtrent 5 Mill. Kr. Der bliver altsaa alene derved en Fortjeneste fra 5 til 12 Mill. Kr.

Jeg synes, at der her er Tale om en Foranstaltning, som man er nødsaget til at hilse med Anerkendelse, og for saa vidt det havde været Regeringen muligt at tilfredsstille Efterspørgselen efter disse Varer, vilde dette Forhold i alle Henseender have været ordnet upaaklageligt. Men det har ikke været muligt at tilfredsstille Efterspørgselen efter Flæsk her i Byen lige saa lidt som ude i Landet. I det foregaaende Aar tilførtes der den københavnske Flæskehal 368,000 Svin, altsaa omtrent 1,000 $\frac{1}{2}$ Svin daglig, men fra Maksimalprisen Fastsættelse fra 21. Maj til 10. Oktober, altsaa i 139 Dage, er der kun tilført Flæskehallen 83,000 Svin. Hvis man skulde have haft en lignende Forsyning, som man i det samme Tidsrum fik Aaret forud, skulde man altsaa have haft omtrent 139,000 Svin, medens der kun er kommet 83,000 Svin. Selv om man nu fra Andelsslagteriers Side og fra den Side, hvortil det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) hører, stadig taler om den kolossalt store Tilførsel, der maa afleveres til det indenlandske Marked, kan man her af Tallene se, at Tilførselen i alle Tilfælde for Københavns Vedkommende har været langt mindre pr. Dag end i det foregaaende Aar. Dette har naturligvis ført til nogen Misfornøjelse med Maksimalprissystemet. Det siger sig selv, at naar Smaafolk skal gaa fra den ene Butik til den anden uden at kunne faa fat i noget Flæsk, saa siger de, at det kan ikke nytte meget med Maksimalprisen, de kan dog ingen Varer faa. Paa den Maade er der selvfølgelig opstaaet nogen Misfornøjelse. Herpaa kunde der naturligvis bødes, for saa vidt man kunde have faaet tilført store Mængder amerikansk Flæsk og faaet det frem paa Markedet.

Allerede i Juli Maaned henvendte jeg mig til den højtærede Indenrigsminister om dette Spørgsmaal, og jeg indrømmer, at den højtærede Minister har interesseret sig meget for en eventuel Indførsel af amerikansk Flæsk her i Landet. Der har ogsaa været Importører, der er villige til at forsyne det danske Marked i større Udstrækning end før med amerikansk Flæsk, men efter min Mening er der ikke kommet rigtig Gang i denne Sag. Ganske vist meddeler Importørerne mig til Morgen, at alt det Flæsk, der kom med den sidste Damper, „Hellig Olav“ var det vist, allerede er bragt i Handelen i Gaar, og at

man ligger med en Masse Bestillinger baade fra Aalborg, Aarhus, Odense, Randers og en hel Række andre Byer, ligesom mange handlende paa Landet har indsendt Bestillinger paa amerikansk Flæsk. Jeg vil derfor henstille til Regeringen, til Trods for at jeg anser det for unødvendigt, idet vor Regering gør sit bedste for at faa det mest mulige amerikanske Flæsk frem paa Markedet, at man søger saa stærkt som muligt at indvirke paa den engelske Regering og gøre den det begribeligt, at naar vi vedblivende skal sende den største Del af vore smaa Slagtninger til England, kan man ikke i Længden tilfredsstille den danske Befolkning ved at sige: Vi sælger Broderparten af vort Flæsk til England og faar store Penge for den, og det maa I være tilfredse med. Man maa ogsaa skaffe den danske Befolkning Erstatning, og den er det ikke muligt i Øjeblikket at skaffe uden ved Indførsel af amerikansk Flæsk.

Jeg har haft Lejlighed til at se dette Flæsk, som det tager sig ud, naar det er kommet hertil med de danske amerikanske Dampere, og jeg maa sige, at det gør et meget tiltalende Indtryk. Det er i det hele sikkert en Vare, man udmærket kan spise. Det er en Kendsgerning, at man i England i det sidste Aar i alle Tilfælde indførte omtrent $\frac{2}{3}$ saa meget amerikansk Flæsk som dansk Flæsk. Kan man i England spise det amerikanske Flæsk, kan der heller ikke være noget i Vejen for at spise det herhjemme. Derved kommer vi maaske paa en Maade ud over hele dette Spørgsmaal. Man kunde ogsaa tænke sig, at Regeringen og Staten kunde yde et større Tilskud pr. Pund amerikansk Flæsk, der blev solgt her i Landet, idet man kan gaa ud fra, at det amerikanske Flæsk i stor Udstrækning vil blive benyttet af den mindre velstillede Del af Befolkningen. Jeg tror, at hvis man kunde komme den Vej, vilde det være meget heldigt, selv om jeg indser, at vore Godsejere vil benytte Lejligheden til ogsaa at købe amerikansk Flæsk i stor Stil for at bespise deres Arbejdere dermed og paa den Maade tilkæmpe sig en Fordel ved en saadan Ordning.

Med Hensyn til Maksimalprisen paa Rug skal det anerkendes, at den har bevirket en Begrænsning i Stigningen af Prisen paa det daglige Brød. Efter min Mening er der ingen Tvivl om, at for saa vidt man ikke havde faaet en Maksimalpris paa Rug, vilde det, at Kornpriserne var avanceret til det dobbelte, fra 12